

İslam, Kurtuluş ve Mesih'in Tanrılığı

Islam, Redemption, and the Deity of Christ

www.muhammadanism.org

March 12, 2006

Turkish

**Keşke aramızda bir hakem olsa da,
Elini ikimizin üstüne koysa!**

Eyüp 9:33

Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve **Söz Tanrı'ydı...**
Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini Baba'dan gelen,
lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük.

Yuhanna 1:1,14

Eski Antlaşma'da, Eyüp'ün yüreği, Tanrı'yla kendisi arasında duracak birisi için yalvarıyordu (Eyüp 9:33). Eyüp, kederi ve umutsuzluğunu hissedebilecek ve aynı zamanda kendisi için duada aracılık etmek üzere Tanrı'nın önüne çıkacak birisinin özlemine duyuyordu. Etrafına baktığında, tamamen kusursuz olan ve Kutsal ve Doğru Olan Tanrı'yla kendisi arasında aracılık etmeye yeterli olan kimseyi görmüyordu. Eyüp'ün çıkmazının yanıtı, Rab İsa Mesih'in gelişine kadar insanlık tarihinde yer almadı. **Rab İsa Mesih, Tanrı'yla günahkâr arasındaki yaşamsal bağdır, çünkü O'nun Tanrılığı Tanrı'ya ve insanlığı da insanlığa erişir. Mesih'in Tanrılığı, suçlu günahkârlarla Tanrı'nın sonsuz adaleti ve ödün vermeyen kutsallığı arasındaki uçurum üzerinde bir köprü kurar. Rab İsa Mesih'in tanrılığı olmadan, sizler ve bana sonsuz kurtuluş için hiçbir olasılık yoktur.**

Günahkârlar

Bütün insanlar günah işlemişlerdir ve günah işleyenlerin, Kutsal ve Yüce Olan'ın sonsuz adaletine göre yargılanmaları ve cezalandırılmaları gerektir. Hem Yahudi Eski Antlaşması ve hem de Hıristiyan Yeni Antlaşması yani İncil, hepimizin günah işlemiş olduğumuz gerçeğini bildirirler. Kur'an da, günahkârların cezalandırılacağını onaylar.

Kral Davut, "**Hepsi** yoldan saptı" diye yazmıştır. Bu cümleyi herkes için olduğu kadar, kendisi için de söylemişti. Hatta, Kral Davut'un kötü bir iş olan zina günahını işlediğini okuyoruz (2 Samuel 11:4). Tanrı, Kral Davut kadar önemli bir kişi için bile, gerçeğe sadıktır ve gerçeği saklamaz ve kimse için Kendi kutsallığından ödün vermez.

RAB göklerden bakar oldu insanlara, akıllı, Tanrı'yı arayan biri var mı diye.

Hepsi saptı, tümü yozlaştı, iyilik eden yok, bir kişi bile!

Mezmurlar 14:2-3

Yeşaya Peygamber, “**Hepimiz** koyun gibi yoldan sapmıştık” demiştir ve bu “**hepimiz**” sözcüğüne istisna oluşturan kimse yoktur.

Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi. Yeşaya 53:6

Hepimiz murdar olanlara benzedik, bütün doğru işlerimiz kirli âdet bezi gibi. Yaprak gibi soluyoruz, suçlarımız rüzgar gibi sürükleyip götürüyor bizi. **Yeşaya 64:6**

Bu konuda daha başka birçok ayetler bildirilebileceği halde, Yeni Antlaşma olan İncil’den, Eski Antlaşma’nın insanlığın günahlılığı görüşünü destekleyen son bir ayet daha aktaracağız. Bu ayet şöyle demektedir:

Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı’nın yüceliğinden yoksun kaldı. Romalılar 3:23

Grekçe, günah sözcüğü (hamartia, αμαρτια) hedefi vuramamak anlamına gelir. Bazılarının hedefi bazılarında daha çok kaçırdığı kabul edilir, bu yüzden bütün insanların aynı derecede günah işlemedikleri doğrudur. Ancak, **bütün** insanlar Tanrı’nın yüceliği hedefinden uzaktırlar. Rab İsa Mesih’in söylemiş olduğu gibi, kusursuzluk standardı, Tanrı’nın Kendisinin kusursuzluğudur.

Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun. Matta 5:48

Peygamberler Günahkârlardı

Kutsal Kitap bizlere, Eski ve Yeni Antlaşma peygamberlerinin günahlarını sadık bir anlatımla bildirir. Bizler bundan hoşlanmasak da, Tanrı Gerçek Olan’dır, bu yüzden onların yaptıklarının gerçek kaydını sunar, yaptıkları iyi ve kötü şeyleri bildirir. Tanrı yalan söyleyemez (İbraniler 6:18). Bu yüzden, Tanrı peygamberlerin yaşamları hakkında süslü bir anlatımda bulunamaz. Bundan ötürü, Kutsal Yazılar’ı okuduğumuzda, peygamberlerin de herkes gibi, Tanrı’nın lütfu, merhameti ve bağışlamasına ihtiyacı olan günahkârlar olduklarını görüyoruz.

Modern Müslümanlar’ın çoğu, Kur’an’ın peygamberlerin günahları konusundaki tanıklığı konusunda imansızdır (*kafirdir*). Kur’an’ın cebrini yumuşatmaya ve peygamberlerin günahlarını, unutkanlık, bilmeden işlenen günahlar, basit bilgisizlik ya da dindar alçakgönüllülük örnekleri olarak geçiştirmeye çalışırlar.

Ancak Kur’an, Adem’le Havva’nın, Tanrı’nın kendilerine, hem ağacın meyvesinden yememelerini ve hem de İblis’in sözlerini dinlememelerini söyleyen buyruğuna karşı geldiklerini bildirir. Tanrı’nın iki buyruğuna da bilerek karşı gelmişlerdir ve eğer Tanrı onları bağışlamamış olsaydı, kayıp olacaklarını ve sonsuza dek lanetleneceklerini biliyorlardı. “Biz kendimize zulüm ettik” dediklerinde, masum değildiler. Sahte bir alçakgönüllülük göstermiyorlardı ya da bilgisiz olduklarını söyleyerek yalvarmıyorlardı. Yüce Tanrı’nın doğrudan vermiş olduğu iki buyruğu karşı geldiklerini ve suçlu olduklarını kesin bir şekilde biliyorlardı.

Rableri onlara, “**Ben size bu ağacı yasakladım mı? Şeytan size apaçık bir düşmandır, demedim mi?” diye seslendi... Dediler ki: “Rabbimiz! Biz kendimize zulüm ettik.** Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden olunuz.” A’râf Sûresi 7:22-23. (Diyanet Meali)

Kur'an, İbrahim Peygamber'in, Yargı Günü'nde günahının bağışlanmasını umut ettiğini bildirir.

“**O, hesap gününde, hatalarımı bağışlayacağını umduğumdur.**” Şu'arâ Sûresi 26:82 (Diyanet Meali)

Musa Peygamber'in bağışlanmaya ihtiyacı olduğunu yazar.

Mûsâ, “Rabbim! **Şüphesiz ben nefsimi zulmettim. Beni affet**” dedi. Kasas Sûresi 28:16

Ve Yunus Peygamber, asi işlerinden ötürü “suçlanmaya layıktı.”

Böylece, Yûnus **kendini kınayıp dururken** balık onu yuttu. Sâffât Sûresi 37:142

Bu yüzden Kur'an, Müslümanlar'ın peygamberlerin günahsız oldukları düşüncesini yalanlar.

Muhammet Bir Günahkârı

Birçok modern Müslüman, Muhammet'in günahsız olduğunu iddia ettiği halde, Kur'an ve eski hadis koleksiyonları daha gerçekçi bir resim sunarlar. Eski İslamî kaynaklar, Muhammet'in bir günahkâr olduğunu ve kendisine geçmiş ve gelecek günahları için bağışlanma istemesi talimatının verildiğini kanıtlar. Arapça günah sözcüğü, Kur'an'daki kötü insanların kötü işlerini tanımlamak için kullanılan bir sözcüktür. Bu yüzden, Bu yüzden bu sözcük, birçok Müslüman'ın Kur'an'daki bu ayetlerin gücünden kaçmaya çalıştıklarında iddia ettikleri gibi, hata yapılamayacak üzere, bir sözcükten daha fazla bir şeydir. Kur'an, suç (ذنب) sözünü, çok ciddi kötülükler için kullanır. Söz konusu kötülüklerden bazıları, ‘çok büyük’ ya da ‘ölümcül’ (كبائر) günahlardır.

Ey Muhammed! Sabret. Allah'ın va'di şüphesiz gerçektir. **Günahının bağışlanmasını iste.** Akşam-sabah Rabbini hamd ederek tespih et.

Mü'min Sûresi 40:55

Ta ki **Allah, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlasın**, sana olan nimetini tamamlasın, seni doğru yola iletsin ve Allah sana, şanlı bir zaferle yardım etsin.

Fetih Sûresi 48:2

Bil ki Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Hem kendinin, hem de inanmış erkek ve kadınların **günahlarının bağışlanmasını dile!** Allah gezip dolaştığınız yeri de, içinde kalacağınız yeri de bilir.

Muhammed Sûresi 47:19

Kur'an'a ek olarak, sahih hadisler de Muhammet'in bir günahkâr olduğunu onaylar. En saygın hadisler olan Sahil Buhari ve Sahih Müslim, Muhammet'in Allah'tan geçmişte işlediği ve gelecekte işleyeceği günahlar için kendisini bağışlamasını istediğini bildirir. Bu kaynaklar, onun gizlide işlediği günahları bile bildirir.

İbni Abbas anlatıyor: Peygamber, geceleyin Allah'a niyaz edip, “Ey Allah: Bütün hamdler Senindir: Sen Göklerin ve Yerin Rabbisin. Bütün hamdler Senin içindir; Sen Gökleri ve Yeri ve onların içinde olan her şeyi Koruyup Sürdürensiz. Bütün Hamdlar Senin içindir; Sen Göklerin ve Yerin Işığısın. Senin Sözün Gerçektir ve Senin Vaadin Gerçektir ve Seninle Buluşmak Gerçektir ve Cennet Gerçektir ve

(Cehennem) Ateşi de Gerçektir ve Saat de Gerçektir. Ey Allah! Ben kendimi Sana teslim ediyorum ve Sana iman ediyorum ve Sana dayanıyorum ve Sana tövbe ediyorum ve Seninle (Senin kanıtlarınla) hasımlarıma karşı koyuyorum ve (mesajımı reddedenlerin) yargısını Sana bırakıyorum. **Ey Allah! Geçmişte işlemiş olduğum ve gelecekte işleyeceğim günahlardan ve ayrıca gizlide ve açıkta işlediğim günahlardan ötürü beni bağışla.** Sen benim (taptığım) tek Tanrımsın ve benim için Senden başka Tanrı yoktur (yani, ben Senden başkasına tapmam).” Sahil Buhari Cilt 9, Kitap 93, Hadis 482.ⁱ

Shadad bin 'Aus tarafından anlatılmıştır: Peygamber şöyle demiştir: “Tanrı’dan bağışlanma istemenin en üstün yolu şudur: 'Allahumma anta Rabbi la ilaha illa anta. Khalaqtani wa ana 'abduka, wa ana 'ala 'ahdika wa Wa'dika mastata'tu abu'u Laka bi ni 'matika wa abu'u Laka bidhanbi; faghfirli fa'innahu la yaghfiru-dh-dhunuba ill a ant a. A'uidhu bika min sharri ma sana'tu.'”ⁱⁱ Eğer birisi geceleyin bu niyazda bulunursa ve o sırada ölürse Cennet’e gidecektir (ya da Cennet halkından olacaktır). Ve eğer bunu sabahleyin söylerse ve o gün ölürse yine aynı şey gerçekleşecektir.” Sahih Buhari Cilt 8, Kitap 75, Hadis 335ⁱⁱⁱ Latin harfleriyle yazılan Arapça metnin çevirisi son not 2’de yer almaktadır.)

Ayşe şöyle bildirmiştir: Kutsal Peygamber (s.a.v.) evimde Yahudi bir kadın varken evime geldi ve kadın, “Mezarda mahkeme edileceğini biliyor musun?” diyordu. Allah’ın Elçisi (s.a.v.) (bunu işitince) titredi ve, “Mahkeme edilecekler sadece Yahudiler’dir” dedi. Ayşe şöyle dedi: Bunun üzerinden birkaç gece geçti ve sonra Allah’ın Elçisi (s.a.v.), “Bana neyin vahyedildiğini biliyor musun? Mezarda yargılanılacağın” dedi. **Ayşe, “Bundan sonra Allah’ın Elçisi’nin (s.a.v.) mezardaki işkenceden sığınak arayışını işittim” dedi.** Sahih Müslim, Kitap 004, Sayı 1212.^{iv}

İbni İshak, *Sirat Rasul Allah*^v adlı kitabında, Muhammet’in haydutluk, katillik ve cinsel suiistimal gibi günahlarının bir listesini sunmuştur. Bu yüzden Muhammet’in vicdanının rahatsız olmasına şaşmamalı. Ancak, insanların günahkâr oldukları ve Muhammet’in de bir günahkâr olduğu hakkında daha çok kanıt sunmak yerine konumuza devam ediyoruz.

Rab İsa Mesih Günahsızdı

Petrus, Yuhanna ve Pavlus adlı elçilerin her biri kendi yaşam deneyimlerine göre, Kurtarıcı’nın günahkâr olduğunu onaylamışlardı. Elçi Petrus, daha çok *etkinlikleriyle* tanınır, bu yüzden Rab İsa Mesih’in **hiçbir günah işlemediği** hakkında yazmıştı. Buna tezat olarak Elçi Yuhanna, *içsel düşüncesele yaşam konusunda en çok düşünen ve onu en çok takdir edendi*, bu yüzden Mesih’in içinde **hiçbir günah olmadığı** hakkında yazmıştır. Son olarak Elçi Pavlus, Elçiler arasından *en çok eğitim görmüş ve en entelektüel* olanıydı. Pavlus, Rab İsa Mesih’in **hiçbir günah bilmediğini** söylemiştir.

Petrus – “**O günah işlemedi**, ağzından hileli söz çıkmadı.” 1 Petrus 2:22

Yuhanna – “Mesih’in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve **kendisinde günah olmadığını** bilirsiniz.” 1 Yuhanna 3:5

Pavlus – “Tanrı, **günahı bilmeyen Mesih’i** bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı’nın doğruluğu olalım.” 2 Korintliler 5:21

Kur'an'a göre İsa, pak ve günahsızdı. Diğerleri Arapça metni, "hatasız oğul" (Pickthal), "pak Oğul" (Şakir), "doğru olan oğul" (El-Hilali ve Han), "iyi oğul" (Ahmed Ali), "kutsal oğul" (Sale), "pak oğul" (Palmer), "kutsal oğul" (Rodwell), ve "en pak olan oğul" (Arberry) olarak tercüme ettikleri halde, Yusuf Ali'nin tercümesinde, Meryem Sûresi 19:19'de İsa için "kutsal oğul" der.

Cebrail, "Ben ancak Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir çocuk bağışlamak için gönderildim" dedi. Meryem 19:19 (Diyanet meali)

Kur'an, Rab İsa Mesih'in Muhammet'le tezat olarak, pak, kutsal, iyi ve doğru olduğunu bildirir. Kur'an hiçbir zaman, İsa'ya günahlarından ötürü bağışlanma istemesi talimatı verildiğini bildirmez.

Tanrı'nın Kutsallığı ve Adaleti

Kutsal Yazılar, insanların günahkâr olduklarını öğretir, ayrıca Tanrı'nın Kutsallık ve Adaletin kusursuzluğu olduğunu da öğretir. Yani, Tanrı merhamet göstermek için hiçbir zaman adaletinden ödün vermez. Günah işleyen kişinin ölmesi ve Son Gün'de Tanrı'nın korkunç yargısına katlanması gerektir.

Bir kez ölmek, sonra da yargılanmak nasıl insanların kaderiyse... İbraniler 9:27

Her birimiz birer günahkâr olduğumuzdan ötürü, sonunda ölmemiz ve günahlarımızdan ötürü Tanrı'nın adaletine katlanmamız gerektir. Siz, Her Şeyi Bilen Tanrı'nın önünde günahlarınızı hesabını vermeye hazır mısınız? Hayatınızda bazı iyi şeyler yapmış olduğunuz için Tanrı'nın günahınızı bağışlayacağı gibi sahte bir düşünceye kapılıyor musunuz? Bu düşünce akılsız, günahlı ve putperest bir kavramdır! Bunun ne kadar yanlış bir düşünce olduğunu görmek için, bir insanın çok çalıştığını ve çocuklarına iyi davrandığını varsayalım. Bunlar tabii ki, kendi başlarına iyi ve övülecek işlerdir. Bunlar, Tanrı'nın buyurmuş olduğu ve bizim yerine getirmemizi beklediği işlerdir.

"Verdiği buyrukları yerine getirdi diye köleye teşekkür eder mi? Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, 'Biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık' deyin." Luka 17:9-10

Ancak diyelim ki, aynı adam bir bankayı soyar. Hakimin onun çok çalışkan bir adam ve iyi bir baba olduğundan ötürü onu bağışlayacağını düşünüyor musunuz? Tabii ki, hayır! Sadık ve doğru bir yargıç, banka soygunu kötülüğünü yargılamalıdır. Adamın iyi işleri, onun kötü işlerini haklı çıkarmaz! Dürüst ve doğru bir yargıcın o adamın kötü işlerini yargılaması ve cezalandırması gerektir. Aynı şekilde, Tanrı'nın adaleti ve kutsallığı da bir günahkârın bütün günahlarının cezalandırılmasını gerektirir ve günahın ücreti ölümdür.

Çünkü **günahın ücreti ölüm**, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır. Romalılar 6:23

Kutsal Yazılar'da, Tanrı'nın gazabının günahkârların bütün tanrısızlığını ve kötülüğünü cezalandıracağını okuyoruz.

Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir. Romalılar 1:18

Şimdiki yer ve göklerde ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar. 2 Petrus 3:7

Sonuç olarak, hepimiz efendimize karşı günah işlemiş olan kötü hizmetkârları. Kutsal Yazılar, günah işleyenlerin hepsinin Yüce Tanrı'nın sonsuz Adaleti ve sonsuz Gazabı'nın korkunç yargısına katlanmaları gerektiğini bildirir.

Tanrı'nın Bütün Gerçek Peygamberlerinin Mesajı

Tanrı'nın bütün gerçek peygamberleri, günahkârın yerini alan kurbanın değerine inanmışlardır. Yahudi Eski Antlaşması'nın (Tevrat'ın) ilk kitabı, günahın cezasının ölüm olduğunu gösterir. Yaratılış kitabında, Adem'le Havva'nın Tanrı'nın buyruğuna bilerek ve kasıtlı olarak karşı gelerek günah işlediklerini görüyoruz. Onların günahlı asiliği bütün insanlığın üzerine ölüm getirmiştir. Onların günahları bağışlanmadıkça Tanrı'nın Kendi adaletini koruyup onları yine de kutsaması mümkün değildi. Tanrı bunun üzerine onları, hayatı, kendilerine örtü sağlamak için alınmış olan bir hayvanın postuyla örttü (Yaratılış 3:21). Tanrı ayrıca, insanlık tarihinde, bir kadının soyundan gelecek (bakireden doğacak) bir kişinin gelip yılanın yani İblis'in başını ezeceğini de vaat etmişti (Yaratılış 3:15, Yeşaya 7:14).

Bundan sonra, Habil'in hayatı kurban olarak alınmış olan törensel olarak temiz bir hayvanı sunduğunu okuyoruz (Yaratılış 4:4). Habil'in anne babasının ona, kendilerinin nasıl günah işlediklerini ve Tanrı'nın onları nasıl bir hayvanın postuyla örttüğünü söylediklerini işitmiş olduğu kesindir. Habil, kendisinin de bir günahkâr olduğunu ve günahın bedelinin ölüm olduğunu biliyordu. Bu yüzden sürüsünden ilk doğan kuzuyu Tanrı'ya kurban etmek ihtiyacını hissetmişti. Rab, Habil'in kurban kuzusundan hoşnut kalmıştı. Habil, günahın cezasının ölüm olduğunu ve yaptığı iyi işlerin Tanrı'nın adaletini tatmin edemeyeceğini biliyordu. Ölümü hak ettiğinin bilincine varmış ve kendi yerine günahsız bir kurbanın ölmesine ihtiyacı olan bir günahkâr olduğunun tanıklığı olarak bir kuzu kurban etmişti.

Buna tezat olarak Kayın, günahları için kan dökülmesini gerektirmeyen, kendi işlerinin iyi ürünlerini sundu. Tanrılarına çiçekler ve güzel meyveler sunan Hindular gibiydi. Dünya tarihi boyunca iki değişik türde din var olmuştur: Kendi iyi işlerine, yani sevaplarına güvenenler (Müslümanlar ve Hindular) ve kendi günahkârlıklarına bilerek günah için kendilerinin yerine geçecek bir kurbanı olan ihtiyacı kabul edenler (Ehli Kitap).

Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. Yaratılış 4:4

İbrahim Peygamber, kendisine vaat edilen Kutsal Diyar'da Tanrı'ya kurbanlar sunmak için birçok sunaklar inşa etmişti. İbrahim, Muhammet'e tezat olarak, günah için günahkârın yerine geçecek bir kurbanın gerekliliğine inanıyordu.

1. Şekem (Yaratılış 12:6-7)
2. Beytel'in Doğusu (Yaratılış 12:8)
3. Hevron (Yaratılış 13:18)
4. Moriya Dağı (Yaratılış 22:9)

Tanrı, Musa Peygamber'e, İsrail halkının yerine getirmesi gereken çeşitli kurbanlar ve sunular hakkında çok ayrıntılı ve kapsamlı vahiyler vermişti.

1. Yakmalık Sunu (Levililer 1)

2. Tahıl Sunusu (Levililer 2)
3. Esenlik Sunusu (Levililer 3)
4. Günah Sunusu (Levililer 4)
5. Suç Sunusu (Levililer 5)
6. Bağışlanma Günü Sunuları (Levililer 16 ve 23:27-32)
7. Günlük akşam ve sabah kurbanları (Mısır'dan Çıkış 29:38-42)

Kurban edilecek bir hayvanın, örneğin bir koyun, bir keçi ya da bir inek gibi törensel olarak temiz olması gerekiyordu. Bir domuz ya da bir deve gibi murdar bir hayvan olamazdı. Tanrı'nın kurbanı, günah için günahkârın yerini alan bir kurban olabilmek için törensel olarak pak olmalıydı. İbrahim Peygamber'in develeri olduğu halde (Yaratılış 24:64), İbrahim hiçbir zaman böylesine murdar bir hayvanı Tanrı için kurban etmezdi. Bir domuzla, bir deve arasında din bakımından hiçbir farkı yoktur, çünkü ikisi de hiçbir zaman kurban için kullanılamayacak olan murdar hayvanlardır. Buna karşın, Muhammet, İbrahim ve Musa'yla tezat oluşturan bir biçimde, Tanrı pak olmayan bir kurbandan hoşnut olurmuşçasına Tanrı'ya **develer** kurban etmiştir!

Ancak geviş getiren, çatal ve yarık tırnaklı hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: **Deve**, tavşan, kaya tavşanı. Bunlar geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılırlar.

Domuz çatal tırnaklıdır, ama geviş getirmeyiz. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız. Yasa'nın Tekrarı 14:7-8

Tanrı'ya, Eyüp, Nuh, Yakup, Gidyon, Samuel, Kral Davut, Kral Süleyman ve diğerleri tarafından sunulan birçok kutsal kurban hakkında konuşabiliriz. Ancak bunu başka bir zamana bırakacağız. Biz sadece, Kutsal Yazılar'da Tanrı'nın peygamberlerinin, günahkârın yerini alan kurbanın değerine inandıklarını göstermek istiyoruz. *Muhammet ve onun öğretilerini izleyenler, Tanrı'nın bütün kutsal Peygamberleri'nin en önemli mesajını reddetmektedirler.*

Onların etleri ve kanları asla Allah'a ulaşmaz. Fakat ona sizin takvanız (Allah'a karşı gelmekten sakınmanız) ulaşır. Böylece onları sizin hizmetinize verdi ki, size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız. İyilik edenleri müjdele. Hac Sûresi 22:37 *Diyanet Meali*

Tabii ki, et ve kan, Tanrı ete aç ve kana susamışmış gibi, Tanrı'ya kaba ve harfi bir şekilde erişmez. Hatta, iman bildirileri, dualar, haclar, oruçlar ve sadakalar da Tanrı'ya erişmez. Harfi bir anlamda, bunların hepsi değersiz ve boş dinsel ayinlerdir. Muhammet, hayvanları kurban etmenin simgesel anlamını anlamamıştı. Bu kurbansal sunular, bizlere günahın cezasının ölüm olduğunu öğretmek için istenmiştir. Ancak başka birisinin ölümüyle günahlarımızın ve suçumuzun bağışlanması mümkündür. Rab İsa'nın, günahlarımızın cezasını ödemek için çarmıhta ölmesi gerekliydi. Eğer Rab İsa'nın kurbansal ölümünü reddedersek, Tanrı'nın sevgisinin armağanını ve sonsuz kurtuluşumuzun ilahi yolunu reddetmiş oluruz.

Bu arada, Arabistan'daki Yahudiler'in, Muhammet'in Tanrı'ya **murdar develer** kurban ettiğini gördüklerinde onu ve onun peygamber olma iddialarını reddetmelerine şaşmamalı.

'Biri bilmeden kirli sayılan herhangi bir şeye, yabancı, evcil ya da küçük bir hayvan leşine dokunursa, kirlenmiş olur ve suçlu sayılır. Levililer 5:2

Tanrı'nın gerçek peygamberlerinin Mesajı hakkındaki bu konuyu, Yeşaya Peygamber'den söz etmeden sonlandırmamalıyız. Yeşaya, Tanrı tarafından esinlendirilmiş olan yazılarında Mesih'in bu dünyaya gelişini aşağıdaki sözlerle tanımlamıştır.

Çünkü bize bir çocuk doğacak, bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak. Yeşaya 9:6

Ve daha da önemlisi, Yeşaya Mesih'in, bir kuzu gibi, hepimizin günahlarımızı ve suçlarımızı taşıyarak bir kurban olarak öleceğini önceden bildirmiştir. Günahlı insanlık için bir kurban olarak ölen, kutlu ve ilahi Tanrı Kuzusu'nun alçaltılışı, çektiği acılar ve ölümü üzerinde düşündükçe yüreklerimiz minnettar bir tapınma ve kutsal bir şaşkınlıkla yere eğiliyor.

5 Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi,
Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti.
Esenliğimiz için gerekli olan ceza
Ona verildi.
Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.

6 Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık,
Her birimiz kendi yoluna döndü.
Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.

7 O baskı görüp eziyet çektiyse de
Ağzını açmadı.
Kesime götürülen kuzu gibi,
Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi
Açmadı ağzını.

8 Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü.
Halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden
Yaşayanlar diyarından atıldı.
Onun kuşağından bunu düşünen oldu mu?

9 Şiddete başvurmadığı,
Ağzından hileli söz çıkmadığı halde,
Ona kötülerin yanında bir mezar verildi,
Ama öldüğünde zengin yanında.

10 Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü,
Acı çekmesini istedi.
Canını suç sunusu olarak sunarsa
Soyundan gelenleri görecektir ve günleri uzayacak.
RAB'in istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek.

11 Canını feda ettiği için

Gördükleriyle [yaşam ışığıyla] hoşnut olacak.
RAB'bin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarını
aklayacak.
Çünkü onların suçlarını o üstlendi.

12 Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim,
Ganimeti güçlülerle paylaşacak.
Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı.
Pek çoklarının günahını o üzerine aldı, Başkaldıranlar için de yalvardı.
Yeşaya 53:5-12

Böylece, Eski Antlaşma ayetleri, Rab İsa Mesih'in dünyaya gelmesini bekliyordu. Bu eski ayetler, günahın ciddiliğini ve günahkârın yerine geçmesi gereken kurbanın gerekliliğini gösteren ayrıntılı bir hayvan kurbanı sistemi sunuyorlardı. Tanrısal, bakireden doğmuş ve günahsız olan bir Kurtarıcı'nın geleceğini gösteriyorlardı. Bu Kurtarıcı'nın, günahkârlar için kurban olarak ölecek ve Habil, İbrahim ve Musa ve Kutsal Yazılar'daki geri kalan bütün peygamberlerin kurbanlarına anlam ve önem kazandıracak olan Tanrı'nın Kuzusu olacağını önceden bildiriyorlardı.

Ana Amaç

Tanrısal Oğul'un, insanlık tarihine gelmesinin ana amacı, kendisi aracılığıyla günahkârlara kurtuluşun sunulacağı bir yol sunmaktır. Bu, başka geniş ve görkemli amaçları da olmadığı anlamına gelmez. Ama ana amaç, günahkârların kurtulmasıydı. Yeni Antlaşma olan İncil'in bütün yazarları, kurtuluşu Mesih'in kutlu kişiliğiyle bağlantılarlar.

Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü **halkını günahlarından O kurtaracak.**" Matta 1:21

Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve **canını birçokları için fide olarak vermeye geldi.**" Markos 10:45 (NIV)

Nitekim İnsanoğlu, **kaybolanı arayıp kurtarmak** için geldi." Luka 19:10

"Çünkü **Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.**

Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. Yuhanna 3:16-18

Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve **benim için kendini feda eden** Tanrı Oğlu'na imanla sürdürüyorum. Galatyalılar 2:20

"**Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi**" sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim. 1 Timoteyus 1:15

Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir. **Oğul**, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir. **Günahlardan arınmayı sağladıktan** sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu. İbraniler 1:2-3

İslamiyet, çok önemli bir doktrin olan Mesih'in tanrılığını reddettiği için, Mesih'in Golgota'da bizim günahlarımız için ölüşünü de reddetmelidir. Kayın ve putperestler gibi, kendi iyi işlerinin, sevaplarının kurbanlarıyla baş başa bırakılmışlardır. Onların bu reddedişi, **bütün eski Kutsal Peygamberler'in en önemli mesajıyla çelişki içindedir; bu mesaj da, günahın bedelinin ölüm olduğu ve birisinin günahlarının bedelinin ödenmesi için onun yerine başka birisinin kurban olarak ölmesinin gerektiği**ydı.

Sonsuz Adalet

Bir yanda, sonsuz Adalet ve Kutsallığı'ndan hiçbir zaman ödün vermeyen Tanrı ve diğer yanda da, kötülük yapmış olan ve Tanrı'nın gazabını hak eden günahkârlar vardır. Tanrı'yla insanlık arasında aracı olmak için ortaya çıkabilecek hiçbir günahsız insan yoktur. Peygamberler günahkârlar için dua edip onların kötü işlerini ortadan kaldıramazlar, çünkü onlar da günahkârdırlar. Peygamberlerin de herkes kadar günahlarının ortadan kaldırılması gerektir. Eğer konu burada kapansaydı, günahkârlar için durum tamamen umutsuz olurdu ve günahları ve suçlarından ötürü Yüce Tanrı'nın sonsuz lanetine katlanmaları gerekli olurdu.

Tanrı'nın Sureti ve Benzerliği

Kutsal Yazılar, insanların vahşi hayvanlardan farklı olarak Tanrı'nın suretinde (tselem בצלמו) ve benzerliğinde (demuwth כדמותו) yaratıldığını bildirir. Bu, dikkat edilmesi gereken önemli bir noktadır çünkü, bu eşsiz benzersiz insansal özellikler, Üçlü Birlik'in İkinci Kişisi'nin tam bir insan doğası almasını mümkün kılar.

Tanrı, «İnsanı **kendi suretimizde, kendimize benzer** yaratalım» dedi, «Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.»

Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan **Tanrı suretinde** yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.

Yaratılış 1:26-27

“Kim insan kanı dökerse, kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı **kendi suretinde** yarattı.” Yaratılış 9:6

... gerçek doğruluk ve kutsallıkta **Tanrı'ya benzer yaratılan** yeni yaratılışı giyinmeyi öğrendiniz. Efesliler 4:24

... eksiksiz bilgiye erişmek için **Yaratıcısı'na benzer** olmak üzere yenilenen yeni yaratılışı giyindiniz. Koloseliler 3:10

Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle **Tanrı'ya benzer** yaratılmış insana söveriz. Yakup 3:9

Tanrı hayvanların hiçbiri hakkında onun, Tanrı'nın sureti ve benzerliğinde yaratıldığını söylememiştir. Tabii ki, hayvanların yürekleri, dişleri, ciltleri, gözleri, kulakları vb. vardır; bu yüzden Tanrı'nın benzerliği bu fiziksel özelliklerden oluşmaz. İnsanları hayvanlardan ayıran özellik, insanların maddesel olmayan, rasyonel bir akla ya da zekâya sahip olmalarıdır. Yüce Tanrı'nın benzerliğinde olan özellik, bu özelliktir. Tanrı, bilgi ve bilgeliği sonsuz olan ruhsal bir varlıktır. İnsanlar, sınırlı bilgi ve bilgeliğe sahip olan yaratıklarındırlar. Aziz Avgustine (354-430 A.D.), *De Genesi ad Litteram* adlı eserinde aşağıdakileri yazmıştır:

İnsanın üstünlüğü, Tanrı'nın ona hayvanlarınkinden çok daha üstün olan bir akıl vererek onu Kendi suretinde yaratmasından oluşur... insanın daha büyük onurunun temeli, Tanrı'nın suretinde yaratılmış olmasından başka nedir ki? Ancak bu suret, onun bedeninde değil, aklında olan bir şeydi, ...^{vi}

Aziz Tomas Aquinas (İ. S. 1225?-1274) Aziz Avgustin'in öğretileriyle aynı görüşteydi ve Tanrı'nın suretinin insanların entelektüel bir doğaya sahip oldukları anlamına geldiğini öğretti.

Buna yanıt veriyorum, İnsanın entelektüel doğasından ötürü Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış olduğu söylendiğinden ötürü, insan entelektüel doğasında Tanrı'yı en iyi taklit edebildiği duruma göre, Tanrı'ya en kusursuz biçimde benzerdir.^{vii}

Ünlü Yahudi filozof, Moşe Maimonides (İ. S. 1135-1204), Akli Karışanlar İçin Bir Kılavuz anlamına gelen *The Guide For the Perplexed* adlı kitabında (kitap özgün olarak Arapça yazılmıştır, ismi, *Dalalat alHa'irin*'dir; İbranice'ye tercüme edilmiştir, İbranice ismi *Moreh Nebuchim*'dir), İbranice *tselem* ve *demuwth* sözcüklerinin anlam ve önemini ele almıştır. Maimonides, felsefi eserinde, Tanrı'nın sureti ve benzerliğinin, Yüce Tanrı, *sonsuz entelektüel akla* sahipken, insanların *sınırlı entelektüel akıllara* sahip oluşlarıyla bağlantılı olduğunu bildirmiştir. Sınırlı ve sonsuz, gerçekte tamamen aynı olamazlar, buna karşın, insan aklının ruhsal ve entelektüel doğası, ilahi aklın ruhsal ve entelektüel doğasına benzer. Maimonides, buna ek olarak, Tanrı'nın sureti (*tselem*) ve benzerliği (*demuwth*) sözlerinin sadece ilahi ve insansal aklın entelektüel doğasından söz ettiğini açıkça bildirmiştir. Bu sözler, Yüce Tanrı'nın insanlar gibi fiziksel bir bedeni olduğunu ima etmezler.

İnsanın farkı, yeryüzündeki başka hiçbir varlığın sahip olmadığı bir şey olan, bunu yaparken duyularını kullanmadığı, elini ya da ayağını oynatmadığı bir uygulamada yani entelektüel algılamada olduğu için bu algılama, hiçbir bedensel organı gerektirmeyen Tanrı'nın algılamasıyla gerçekte değil, görünüşte olsa da kıyaslanmıştır. Bu nedenle, yani her insana verilmiş olan Tanrısal zekadan ötürü, insanın Yüce Tanrı'nın sureti ve benzerliğinde yaratılmış olduğu söylenmiştir. Ancak bütün bunlarda, Üstün Varlık olan Tanrı'nın bir bedeni, maddesel bir biçimi olduğu düşüncesi yer almaz.^{viii}

Böylece, Tanrı insanlara başka hiçbir bedensel varlığın sahip olmadığı ruhsal ve entelektüel bir akıl verir. Ayrıca, Tanrı da ruhsal ve entelektüel olan bir varlıktır. Hem Tanrı'nın akli ve hem de insan akli, hem entelektüel, ruhsal ve maddi olmayan şeyler oldukları için, Kutsal Yazılar, insanların Tanrı'nın sureti ve benzerliğinde yaratılmış olduğunu bildirir. Aradaki fark, birisinin sonsuz, diğerinin ise sınırlı olmasıdır. Buna karşın, akılları aynı maddi olmayan var oluş düzenine aittir ve her ikisi de entelektüel ve ruhsal bir doğaya sahiptirler.

İnsanların, kaba hayvanlardan üstün olduğu kavramı, Kur'an'da da onaylanmıştır. Kur'an, Tanrı'nın Adem'in içine Ruhunu üflediğini bildirir. Yusuf Ali, Hicr Sûresi 15:29'da, (No. 1968)^{ix}, Tanrı'nın Adem'in içine Kendi Ruhunu üflediğini ve bunun da ona, *Tanrı benzerliğinde bir bilgi ve irade* melekesi verdiğini bildirir. Muhammet'in dünyanın yaratılışı hakkındaki hikâyesi, Arap Yarımadası'nda oturan Yahudiler

tarafından anlatılan Yaratılış anlatımından alındığı için, bu Müslüman bilginin insanların ruhsal ve entelektüel melekeleri olduğunu onaylamasını okuduğumuzda şaşırılmamalıyız.

Bunun için, Ben onu muntazam bir insan kıvamına getirip **içine ruhumdan üflediğim** zaman, derhal onun için secdeye kapanın!

Hicr Sûresi 15:29 (Türkçe E. Hamdi Yazır)

"Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp **öz ruhumdan içine üflediğim zaman**, önünde hemen secdeye kapanın." Hicr Sûresi 15:29 (Türkçe Yaşar Nuri Öztürk)

"Ben kuru bir çamurdan, şekillendirilmiş balçıktan insan yaratacağım Onu düzenleyip **içine ruhumdan üflediğim** zaman, onun için hemen saygı ile eğilin" demişti. (Diyanet Meali)

"Onu kıvama erdirip **içine ruhumdan üflediğim**de, önünde secde ederek eğilin!" Sâd Sûresi 38:72 (Türkçe Yaşar Nuri Öztürk)

Adem'in yaratılışından söz edilen başka parçalarda şunlar da bulunmaktadır: 2:30-39; 7:11-25. Burada, 1) Allah'ın Ruhunun insanın içine üflenmesi, yani, **Tanrı benzerliğinde bilgi ve irade**, ki eğer bu doğru bir şekilde kullanılırsa, insana diğer yaratıklar üzerinde üstünlük sağlayacaktı..." (Yusuf Ali'nin yorum notu) [vurgu sonradan eklenmiştir]

Bu yüzden Kur'an, entelektüel ve ruhsal bir cana sahip oldukları için hayvanlardan üstün olan insanların ruhsal doğalarını kabul eder. Müslümanlar'ın, insanların Tanrı'nın sureti ve benzerliğinde yaratıldıklarını kabul etmeleri gerektiği gibi gözükse de, burada bir uyarıda bulunmak isteriz. Bunun nedeni, Kur'an'ın Tanrı gibi olan kimse olmadığını iddia etmesidir.

Onun benzeri hiçbir şey yoktur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir. (Şûra Sûresi 42:11)

Hiçbir şey O'na denk ve benzer değildir. İhlas Sûresi 112:4 Artık Allah'a (şanına uymayan) benzetmeler yapmaya kalkmayın. Çünkü Allah bilir siz bilmezsiniz. Nahl Sûresi 16:74 (Diyanet Meali)

Bu yüzden, bazı Müslümanlar (bütün değil, bazı Müslümanlar) Tanrı hakkındaki insansal düşüncelerimizin Tanrı'nın gerçeğiyle hiçbir ilgisi olmadığını çünkü O'nun bizim sınırlı insansal akıllarımızın sonsuzlarca ötesinde olduğunu bildirirler.

Bu iddia mantık bakımından anlamsızdır, çünkü bu Müslümanlar Kur'an'ın bize Tanrı hakkındaki gerçek bilgiyi verdiğini iddia etmektedirler. Ancak, eğer insansal dil, Tanrı'nın gerçeğini bildirmeye yeterli olmasaydı, o zaman Kur'an da ilahi gerçeği bildiremezdi, çünkü onun da, içerdiğini iddia ettiği gerçekleri iletmek için insansal dili kullanması gerekir. Örneğin, Kur'an Tanrı'nın adaletini tanımlar, ama Kur'an'ın bizim için anlamlı olabilmesi için insanların kullandığı adalet sözcüğünün, Kur'an'daki adalet sözcüğüyle aynı olması gerekir. Ve eğer bu sözcükler aynı değilse, o zaman Kur'an'ın adalet sözcüğü, bizim adalet anlayışımızla hiçbir ilişkisi olmadığı için, sadece ilginç bir sestir. Bunun sonucu olarak, bizler sadece Tanrı'nın adaletinin bizim anladığımız şekilde adalet olmadığını biliriz. Bizler insansal adaleti, eşitlik, hak, doğruluk ve insanın hakkını alması olarak anlarız. Bunun sonucu olarak, eğer insansal sözcükler, Tanrı'yla bir benzerliği dile getirmezlerse, o zaman adalet, doğruluk, Yüce Olan, Yaratıcı, sonsuz vb. gibi sözcükler de bize Tanrı'nın gerçek doğası hakkında bir şey söylemez. Eğer bu görüş

doğru olsaydı, o zaman İslamiyet'in Tanrısı, eski zamanda yaşıyan putperest Grekler'in Bilinmeyen Tanrısı'na çok benzer olurdu (Elçilerin İşleri 17:23).

Ben çevrede dolaşırken, tapındığınız yerleri incelerken üzerinde, BİLİNMEYEN TANRI'YA diye yazılmış bir sunağa bile rastladım. Sizin bilmeden tapındığınız bu Tanrı'yı ben size tanıtayım.
Elçilerin İşleri 17:23

Buna tezat olarak, Tanrı insan kulağı ve ağzının Yaratacısı olduğu için, Kendisiyle ilgili gerçek bilgiyi iletmez mi? Bunun yanıtı kesinlikle, evettir. Tanrı sınırlı değildir ve gerçeği bize bildirme yeteneğine sahiptir. Musa peygamber şu sözlerle azarlanmıştı:

RAB, «Kim ağız verdi insana?» dedi, «İnsanı sağır, dilsiz, görür ya da görmez yapan kim? Ben değil miyim? Şimdi git! Ben konuşmana yardımcı olacağım. Ne söylemen gerektiğini sana öğreteceğim.» Mısır'dan Çıkış 4:11-12

Tanrı'nın Beden Alıp İnsan Olması

İnsan doğası, Tanrı'nın sureti ve benzerliğine sahip olduğu için, Tanrı Sözü'nün insan doğasını alması mantıksal olarak mümkündür (Yuhanna 1:1, 14). Rab İsa Mesih'in kişiliği yukarıdan, tanrısal, sonsuz ve sınırsızdır ve maddesel değildir, ancak sınırlı maddi bedeni ve insansal doğası, Bakire Meryem'den doğmuştur. Aziz Kiril, 1) Sonsuz olan ve bakire Meryem'le var olmaya başlamayan Oğul'un ilahi kişiliği ve 2) Geçici olarak Kutsal Ruh ve Bakire Meryem aracılığıyla var olan insansal beden ve akıllı can arasında bir ayırım yapmıştır.

Ancak “Söz, insan olup aramızda yaşadı” ifadesi [Yuhanna 1:14], O'nun bizim gibi beden ve kandan pay aldığından başka bir şey ifade edemez. Bizim gibi insan bedenini almış ve bir kadından doğmuştur. Bunu yaparken Tanrı olmayı ya da Baba Tanrı'nın soyu olmayı bırakmamıştır, beden alıp insan olurken bile Kendisi olmayı sürdürmüştür. Dünyanın her yerindeki doğru iman bildirilerinin söylediği de budur. Kutsal Atalar'ın düşünçesi de buydu; kutsal Bakire'ye Tanrı'nın Annesi adını vermeye cüret etmelerinin nedeni buydu. Bunun anlamı, Tanrı Sözü'nün doğası ya da O'nun tanrılığının kutsal Bakire ile başladığı değil, beden alıp doğduğu söylenen Tanrı Sözü'yle kişisel olarak bağlantılı olan mantıklı bir cana sahip olan o kutsal bedenin ondan ötürü doğmuş olmasıdır” İskenderiyeli Kiril, Nestur'a İlk Mektup anlamına gelen, *First Letter to Nestorius*, İ. S. 430.

Müslümanlar sık sık buna itiraz edip, sonsuz bir Varlığın sınırlı ve ölümlü bir bedenin içinde yaşaması imkânsızdır” diye iddia ederler. ‘*Sınırlı, ölümlü beden*’ sözü, maddi bir bedenin mekansal boyutlarından söz eder. Bu yüzden, Müslümanlar'ın itirazlarının geçerli olması için, ‘*Sonsuz Varlık*’ sözünün de mekansal boyutlardan söz etmesi gerekir. Eğer Tanrı, sonsuzluk boyunca her yöne genişleyen maddi bir Varlık olsaydı, o zaman bütün evrenin Tanrı olması gerekirdi. Bu durumda, Müslüman'ın kendisi, dünyadaki bütün diğer varlıklarla birlikte, Tanrı olurdu. Yani, İslamiyet'in Allahı evrenle aynı şey olurdu. Müslümanlar'ın iddiası, tümtanrıçılık ve Yeni Çağ felsefesine inananların her şeyin ve herkesin Tanrı olduğu mantığıyla aynıdır. Müslümanlar'ın Tanrı'nın beden alıp insan olması olasılığına karşı tümtanrıcı tartışmalarda bulduklarını duyunca şaşırıyoruz. Diğer yandan, bir Hıristiyan Tanrı'nın sonsuz olduğunu söylediğinde, bu kişi, sonsuz akıl, gerçek, sevgi, iyilik, adalet, merhamet vb. gibi boyutsuz bir sonsuzluktan söz etmektedir. Bu durumda, boyutsuz sonsuz, sınırlı bir boyutta var olabilir.

İnsan doğası, Tanrı'nın sureti ve benzerliğinde yaratılmış olduğu için ve ruhsal ve maddi olmayan bir öz olduğu için, tanrısal Söz'ün insan biçimini alması değerlendirilebilir ve uygundur. Bu tanrısal tenezzül, Söz'ün Tanrı'nın sonsuz sevgisini insansal deneyimde göstermesinin ve günahkârların yerini alan kurban olmasının yolunu sağladı.

Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük. Yuhanna 1:14

Sınırlı insanlık

Günah işleyenler insanlar olduğu için, günahın bedelini ödeyen de insansal doğaya sahip olan birisi olmalıdır. Ancak bir insan, günahsız olsa bile, Tanrı'nın sonsuz adaletinin gerektirdiği sonsuz bedeli ödeyemez. Hatta, bir insan günahsız bile olsa, bu sadece kendisinin ölmesi gerekmediği anlamına gelebilir. Ama eğer bir insan günah işlerse, o kişi kendi günahları için ölecektir. Kutsal Yazılar'da Musa'nın Yasası, "Herkes kendi günahı için öldürülecek" (2 Tarihler 25:4) diye bildirir.

"Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. **Herkes kendi günahı için öldürülecek**" (Yasa'nın Tekrarı 24:16).

Belki de bir insan, günahsız bir insanın başka birisinin günahlarının yargısına katlanabileceğini hayal edebilir. Ancak böyle bir şey başka birisinin günahları için yeterli olmazdı. Bu yüzden, bir tek günahsız insan, Tanrı'nın bütün insanlık için sonsuz standardını tatmin edemezdi. Bu yüzden, eğer kurtuluş her insan için erişilebilir bir şey olacak idiyse, aşılması gereken çok büyük bir engelin var olduğu görülüyordu. İlk olarak, insan doğasına sahip olan birisinin kurtuluş yolunu gerçekleştirmesi gerekiyordu. Ama her insan günahkâr olmuştur ve bırakın başka birisini, kendisini bile kurtarmaya yeterli değildir. Ayrıca, başkalarının yerini alarak kurban olmaya razı olan günahsız bir insan bulunsaydı bile, onun sınırlı fedakârlığı birden başka insanın günahına kefaref edemezdi. Böylece, insanlar kayıp, lanetlenmiş ve cehennem cezasını almış görünmektedirler. Belki bazıları, insanların günahlarının cezasını çekebilecek olan melekler gibi başka varlıkların var olduğunu söyleyerek bu konuda tartışabilirler. Böylesi bir çözümün, günahı cezalandırma gereğini tatmin edeceğini söyleyebilirler ama bu, suçlu ile Kendisine karşı suç işlenen arasında gerçekleşen bir işlem olmazdı. Düşmüş olan ve Tanrı'yla paydaşlık içine girebilmek için yeniden yükseltilmesi gereken, insansal doğadır. Bu yüzden, bunun nihai olarak, insan doğasına sahip olan ve Kendisi tanrısal olarak Tanrı'nın doğruluk konusundaki sonsuz taleplerini yerine getirebilecek biri olması gerekir.

Aracının çifte görevi

Aracı'nın, görünmez Tanrı'yı bize sınırlı bir şekilde sunabilmesi ve bizleri de Tanrı'nın önünde sonsuz bir biçimde temsil edebilmesi gerekir. Ölümünün, Tanrı'nın sonsuz adaletini tatmin ederken birçoklarının günahları için kefaref edeceği kusursuz bir insan olması gerektir.

1. Tanrı, sonsuz ve görünmez olduğu ve bizler de sınırlı, ölümlü yaratıklar olduğumuz için, Tanrı'nın insanlıkla sınırlı bir şekilde iletişim kurması gerektir. Oğul'un beden alıp insan olması, bu talebi kusursuz bir şekilde yerine

getirmektedir, çünkü sonsuz Tanrı Sözü insanlığın var oluşunun sınırlı, ölümlü durumlarını Kendi üzerine almıştır. Tanrı Sözü, insan doğasını alarak dünyaya gelmiş ve Tanrı'nın sevgisi ve merhametini, sınırlı insanların anlayıp takdir edebileceği bir şekilde, kusursuz olarak sergilemiştir.

2. Tanrı'nın adaleti sonsuzdur, bu yüzden günahın bedelinin de sonsuz olması gerektir. Rab İsa Mesih, insan doğasına sahip olan tanrısal Oğul olduğu için, günahlar için sonsuz ve tanrısal bir değerle insansal bir kurban olabildiği.

Bu yüzden, bizler Söz'ün beden alıp insan oluşunun, Tanrı'nın üstünlüğüyle günahlı insanlığın sınırlılığı arasında köprü olduğunu görüyoruz. Tanrı'nın sevgisinin Rab İsa Mesih'in kişiliğinde tam olarak bildirilmesini ve O'nun günahkârların yerine geçerek ölmesinin Tanrı'nın adaletinin sonsuz taleplerini tatmin etmek için yeterli değere sahip olduğunu görüyoruz.

Sonuç

İslamiyet, Rab İsa Mesih'in Tanrılığı'nı reddettiği için, Tanrı'nın dünyaya verdiği sevgi armağanı olan ve dünyaya dünyanın Kurtarıcısı olarak yollanan Oğlu, Rab İsa Mesih'i de reddetmesi gerektir. İslamiyet'te suçlu günahlar için kefaret ya da kurtarıma için hiçbir tanrısal plan yoktur. Bizim yüreğimizdeki arzu, bu dünyaya sizin Kurtarıcınız olmak için gelen Tanrı'nın kutlu Kuzusu'nu reddetmemenizdir. O sizin günahlarınızdan kurtulup Cennet'te O'nunla birlikte olabilmeniz için acı çekti, kanını döktü ve sizin için öldü.

Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. Yuhanna 3:16

Ey Tanrı Kuzusu, Sen her dizin

Önünde çökmesine layıksın.

Sen sonsuz Tanrı Sözü'sün,

Baba'nın biricik Oğlu'sun;

Tanrı'nın gösterilişi, Tanrı'nın görülüp işitilmesi,

Cennet'in sevgilisisin.

Tanrı'nın Kendisi ve Tanrı'nın doluluğu

Sen'de sonsuzluk boyunca

Tanrısal olarak,

En kusursuz biçimde dışavurulur.

O, varlığını kimsenin bilemeyeceği

Sonsuz Görülmez Olan'ın benzerliği,

Hiçbir gözün görmemiş olduğu ışığın parlaklığı

Tanrı'nın sevgisini yeryüzünde bildirilişidir.

Ününün daha yüksek gizemleri

Yaratığın kavrayışının üzerindedir,

Sadece adı kutlu olan Tanrı,

Oğul'u anlayabilir.

Buna karşın, Tanrı'nın sevgisinin
Hatasız bir şekilde bulunduğu
Seni seven yukarıdaki
Tapınanların kutludurlar.

Mutluluklar dolu engin evrenin
Merkezi Sen ve Oğul'sunuz
Şükranların sonsuz konusu,
Cennet'in Biricik Oğlu'dur.

ⁱ Al-Bukhari, Sahih Buhari'nin Anlamı anlamına gelen *The Translation of the Meaning of Sahih Al-Bukhari*, M.M. Khan, Dar AHYA Us-Sunnah, Al Nabawiya tarafından tercüme edilmiştir (Arapça-İngilizce), Cilt 9 s. 358-359.

ⁱⁱ Ey Allah! Sen benim Rab'bimsin. Senden başka kimsenin tapılmaya hakkı yoktur. Beni Sen yarattın, ben Senin kulunum ve Seninle olan antlaşmama ve vaadime elimden geldiği kadar sadığım. Senin önünde bana vermiş olduğun bütün bereketleri kabul ediyorum ve **Sana bütün günahlarımı itiraf ediyorum, bu yüzden onları bağışla çünkü günahları Senden başka kimse bağışlayamaz.** Ve yapmış olduğum bütün kötülüklerden ötürü Sana sığınıyorum.

ⁱⁱⁱ Yukarıda bildirilen kaynak, Cilt. 8 sayfa 226.

^{iv} Muslim, Imam, Sahih Müslim, Arkadaşlarının Anlattıklarına Göre Muhammet Peygamberin Söyledikleri ve Yaptıklarından Hadisler anlamına gelen, *Sahih Muslim: Being Traditions of the Sayings and Doings of the Prophet Muhammad as Narrated by His Companions* adlı kitap. Bu kitap, Al-Jami'-Us-Sahih, ismiyle derlenmiştir ve 'Abdul H. Siddiqi tarafından tercüme edilmiştir, cilt 1, sayfa 290.

^v İbni İshak, Muhammet'in Hayatı; İshak'ın Sırat Resul Allah Adlı Kitabının Bir Çevirisi anlamına gelen *The Life of Muhammad: A Translation of Ishaq's Sirat Rasul Allah*, A. Guillaume tarafından çevrilmiştir, Oxford University Press, Oxford, England, (1967'de Pakistan'ın Karaçi kentinde yeniden basılmıştır, 13cü baskı, 1998) 1955, sayfa .815.

^{vi} Avgustine, Yaratılış'ın Gerçek Anlamı anlamına gelen *The Literal Meaning of Genesis (De Genesi ad Litteram)*, Cilt 1, 1-6 Kitaplar, J. H. Taylor, S.J. tarafından tercüme edilmiştir, Paulist Press, New York, NY, 1955, (kitap 6, bölüm 12, kısım 21-22) s. 193.

^{vii} Aquinas, Thomas, *Summa Theologica*, İngiliz Dominikan Bölgesinin Papazları tarafından tercüme edilmiştir, Christian Classics, Westminster, Maryland, Yeni Baskı 1981, Kısım 1, Soru 93, Madde 4, sayfa 471.

^{viii} Maimonides, Moses, *The Guide For The Perplexed*, M. Friedlander tarafından tercüme edilmiştir, Dover Publications, New York, NY, sayfa. 14.

^{ix} Ali, Abdullah Yusuf, Kur'an:Metni, Çevirisi ve Yorumu anlamına gelen *The Qur'an: Text, Translation and Commentary*, Tahrike Tarsile Qur'an, Inc, Elmhurst, New York, ABD 1987 Baskısı, sayfa 643.